Dosarul nr. 1r-1198/25 Judecătoria Criuleni (sediul Central)
1-24128854-02-1r-27102025 Judecător Adrian CLEVADA

D E C I Z I E
în numele Legii

22 aprilie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **TODERAȘCO Igor *****,** născut la ***** originar şi locuitor al s. ***** studii medii de specialitate, căsătorit, patru copii minori întreținere, neangajat în câmpul muncii, antecedentele penale stinse, moldovean, cet. al RM, anterior judecat prin:
>
> - *Sentința Judecătoriei Criuleni din 10.11.2014*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 3 ani şi 4 luni închisoare. Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 1 an;
> - *Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 24.01.2022,* recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității;
> - *Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 10.05.2022,* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 12 noiembrie 2024 – 18 decembrie 2024;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 10 ianuarie 2025 – 29 aprilie 2025.

Rejudecarea cauzei penale în prima instanță de la 19 mai 2025 - 16 septembrie 2025;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 27 octombrie 2025 – 22 aprilie 2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-72/2025 din 16 septembrie 2025, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-192/24 din 18 decembrie 2024,* ***TODERAȘCO Igor*** ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal şi i-a fost numită o pedeapsă – 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată inculpatului TODERAȘCO Igor ***** a fost suspendată condiționat şi lui i-a fost stabilit un termen de probațiune de 1 (unu) an.

A fost aplicat în privința inculpatului TODERAȘCO Igor ***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***TODERAȘCO Igor*** ***** la 12 septembrie 2024, aproximativ la ora 15:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere, după ce a consumat băuturi alcoolice, intenționat, încălcind cerințele pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, precum şi cerințele pct.10 alin.(2) lit.a) al aceluiași Regulament, care prevede că persoana care conduce mijlocul de transport trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria respectivă, a condus motocicleta de model „IJ Planeta 5”, cu n/î *****, pe drumul public s. Isnovat, r-nul Criuleni, având concentrația de alcool în aerul expirat de 1,25 mg/1, care, în conformitate cu prevederile art.264/1 alin.(1) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolica cu grad avansat, până când a fost stopat de colaboratorii de politie din cadrul Inspectoratului de Politie Criuleni.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, TODERAȘCO Igor ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal, după indicii calificativi, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, şi care nu deține permis de conducere.*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul TODERAȘCO Igor *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-192/24 din 18 decembrie 2024, a declarat recurs acuzatorul de stat, DRAGUȚAN Liviu procuror în Procuratura raionului Criuleni, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței, din motivul stabilirii unei pedepse prea blânde, cu trimiterea cauzei la rejudecare pentru individualizarea pedepsei.*

4. *Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru nr. 1r-23/25 din 29 aprilie 2025,* a fost admis recursul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Criuleni, DRAGUȚAN Liviu. A fost casată parțial Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-192/24 din 18 decembrie 2024, doar în partea individualizării pedepsei penale aplicate în privința inculpatului TODERAȘCO Igor *****, cu rejudecarea cauzei în această partea, de către instanța de fond, în alt complet de judecată. În rest, dispozițiile Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-192/24 din 18 decembrie 2024, au fost menținute.

5. *Prin Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025,* ***TODERAȘCO Igor ***** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal și condamnat prin Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 18 decembrie 2024, sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani. În baza art.90 Cod penal a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea în privința lui TODERAȘCO Igor ***** pe o perioadă de probațiune de un an, casată parțial prin Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Centru din 29 aprilie 2025, în partea ce ține de individualizarea pedepsei.

A fost aplicat în privința inculpatului TODERAȘCO Igor *****, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal și condamnat prin Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 18 decembrie 2024, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa sub formă de închisoare, aplicată lui TODERAȘCO Igor ***** prin prezenta sentință, urmează a fi pusă în executare din momentul rămânerii definitive a sentinței, cu calcularea termenului din momentul reținerii acestuia.

A fost aplicat față de TODERAȘCO Igor *****, măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, până la rămânerea definitivă a sentinței.

În rest prevederile Sentinței Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 18 decembrie 2024 au fost menținute.

6. *Nefiind de acord cu Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025, avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor ***** a declarat recurs în termenul legal, prin care a solicitat casarea Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o altă pedeapsă*

prevăzută la sancțiunile acestui articol cu închisoare, fără executare, cu aplicarea termenului de probă.

În motivarea cerințelor sale, apărarea consideră că pedeapsa cu închisoare cu executare, este excesiv de aspră şi neîntemeiată sub aspectul individualizării pedepsei. S-a susținut că instanța de fond nu a ținut cont în mod corespunzător de circumstanțele personale ale inculpatului, în special de faptul că acesta are patru copii minori la întreținere, iar soția sa, din motive de sănătate, nu este aptă de muncă, familia neavând alte surse de venit. În aceste condiții, executarea pedepsei cu închisoarea ar avea consecințe grave asupra situației materiale şi sociale a copiilor minori, care ar fi lipsiți de întreținere şi supraveghere.

Apărarea a mai invocat că inculpatul şi-a recunoscut vina, a manifestat regret pentru fapta comisă şi a conștientizat consecințele comportamentului său, existând premise reale de reeducare fără executarea pedepsei în detenție. Totodată, s-a reiterat că aplicarea pedepsei cu executare nu este necesară pentru atingerea scopului pedepsei, aceasta putând fi realizată şi prin suspendarea executării pedepsei.

În concluzie, partea apărării a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței contestate şi pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă cu închisoarea, însă cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probă.

7. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

8. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1-72/2025 din 16 septembrie 2025, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

9. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, având-se în vedere recursul, rațiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăție,*

motivele şi consecinţele infracţiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanţei de judecată şi motivele pentru care instanţa a respins alte probe.

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispoziţiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituţiei Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Conform art.6 par.1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, a ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

10. În prim plan Colegiul ține să precizeze faptul că cauza penală de învinuire a lui TODERAȘCO Igor ***** de comiterea infracțiunii prevăzute la art.264/1 alin.(5) Cod penal, a fost remisă Judecătoriei Criuleni, (sediul Central), pentru examinarea în limitele rejudecării și anume în partea individualizării pedepsei penale.

Prin urmare Colegiul constată că dispozițiile Sentinței Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) nr. 1-192/24 din 18 decembrie 2024, în privința inculpatului TODERAȘCO Igor *****, în privința constatării vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal, au căpătat un caracter definitiv și irevocabil, instanța de fond, primind cauza spre rejudecare fiind obligată să examineze în limitele expuse de instanța ierarhic superioară.

Deci instanța de judecată primind cauza la un control suplimentar a elucidat pe deplin indicațiile instanței superioare, or potrivit prevederilor art.436 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. *Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată.*

Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că art.436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

11. *Astfel, Colegiul penal reține că, prin cererea de recurs declarată, recurentul solicită verificarea legalității și temeiniciei sentinței atacate în partea individualizării pedepsei penale, solicitând aplicarea unei alte pedepse prevăzută la sancțiunile acestui articol cu închisoare, fără executare, cu aplicarea termenului de probă.*

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea aplicării individualizării pedepsei penale inculpatului, or instanța de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) și art.394 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului TODERAȘCO Igor ***** or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele recursului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu

dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei şi termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Pârții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a

fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deși individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru aşi îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

12. În contextul celor expuse instanța de judecată a stabilit că infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal şi săvârșită de către TODERAȘCO Igor *****– face partea din categoria infracțiunilor mai puțin grave și pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului TODERAȘCO Igor *****, instanța a reținut - căința sinceră.

Totodată, Colegiul respinge alegațiile apărării referitoare la incorectitudinea neaprecierii de către instanță de judecată a faptului recunoașterii vinovăției ca circumstanță atenuantă or, recunoașterea vinovăției nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de

art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în prezența circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal și anume - *săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară*, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului TODERAȘCO Igor *****, de răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului TODERAȘCO Igor *****, instanța de judecată a reținut că inculpatul este locuitor al s. *****, raionul Criuleni se caracterizează pozitiv, are la întreținere 4 copii minori, în familie persistă relații satisfăcătoare; (f.d. 156-157), la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 54, 54/1).

Potrivit informației din Revendicare forma 246, TODERAȘCO Igor *****, anterior a fost condamnat prin:

Sentința Judecătoriei Criuleni din 10.11.2014, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 3 ani şi 4 luni închisoare. Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei suspendată condiționat cu stabilirea unui termen de probațiune de 1 an;

Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central), din 24.01.2022 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

Sentința Judecătoriei Criuleni, (sediul Central) din 10.05.2022 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunități. (f.d. 55-56, 64-66, 68-70).

În aceste condiții, instanța de recurs reține că săvârșirea unei noi infracțiuni indică asupra faptului că inculpatul nu a fost corijat prin pedepsele anterioare și continuă să comită infracțiuni.

În continuare, Colegiul reține că la solicitarea inculpatului TODERAȘCO Igor *****, prezenta cauză penală a fost examinată prin prisma prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art.80/1 Cod penal.

Potrivit art.80/1 Cod penal, *alin.(1) că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare, iar în alin.(2) stabileşte că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 2428/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6),* ***art.264/1,*** *324–335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea* ***cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă*** *prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

Respectiv inculpatul TODERAȘCO Igor ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80/1 alin.(2) Cod penal, astfel, noile limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de închisoare a fost de la 2 ani la 3 ani și 9 luni.

13. Prin urmare, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului TODERAȘCO Igor *****, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiuni mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că nu este la prima abatere de la lege, a comis o nouă infracțiune, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, de gravitatea faptelor imputate, conduita inculpatului pe întreg parcursul urmării penale şi cercetării judecătorești, atitudinea față de faptele comise, comportamentul său care a permis instanței de a concluziona faptul că corectare și reeducarea acestuia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare.

Astfel, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, inclusiv a comportamentului acestuia în viața socială, precum și înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, reține că, raportat la gravitatea faptelor comise, la consecințele prejudiciabile produse și la persoana inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate. În aceste condiții, instanța întemeiat a constatat necesitatea stabilirii unei pedepse de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal.

Respectiv instanța de recurs conchide că la stabilirea termenului de pedeapsă instanța de judecată s-a bazat atât pe solicitările părților procesului judiciar, prevederile normative ce ghidează individualizarea răspunderii și pedepsei penale, dar și de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de recurs constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiuni săvârșite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului TODERAȘCO Igor ***** a unei pedepse în formă de închisoare.

14. Așadar, Colegiul Penal respinge solicitările recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, fără executare reală, întrucât, în speță, o asemenea sancțiune nu ar fi

aptă să atingă scopul legii penale, și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane.

Colegiul subliniază că aplicarea unei pedepse prea blânde ar putea fi percepută ca o atitudine de toleranță față de conduita infracțională, fiind de natură să diminueze încrederea societății în eficiența și echitatea actului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că sancțiunile insuficient de ferme nu contribuie la corectarea infractorului și nici la prevenirea recidivei.

Această concluzie este fundamentată pe ansamblul circumstanțelor cauzei, inclusiv gravitatea faptei săvârșite, modalitatea de comitere, motivul acesteia, personalitatea inculpatului, precum și existența circumstanțelor agravante și atenuante, toate analizate în corelație cu scopul pedepsei penale.

Analizând complex personalitatea inculpatului TODERAȘCO Igor *****, inclusiv conduita acestuia înainte și după comiterea infracțiunii, Colegiul constată că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu ar fi echitabilă și suficientă pentru restabilirea echilibrului social afectat prin infracțiunea comisă. În aceste condiții, pedeapsa cu închisoarea, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este aptă să asigure realizarea funcțiilor pedepsei, raportat la gradul de pericol social al faptei și la persoana inculpatului.

Totodată, Colegiul reține că, deși infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, analiza cazierului judiciar relevă că inculpatul a fost anterior condamnat în repetate rânduri, inclusiv pentru infracțiuni similare prevăzute de art.264/1 Cod penal, fiind sancționat anterior cu pedepse neprivative de libertate. Cu toate acestea, inculpatul nu a tras concluziile necesare, continuând să comită infracțiuni, ceea ce denotă o perseverență infracțională și o atitudine de ignorare a normelor legale.

În aceste condiții, Colegiul constată că în privința inculpatului conduita infracțională capătă un caracter repetitiv, iar pedepsele aplicate anterior nu și-au atins scopul de reeducare, ceea ce justifică aplicarea unei pedepse privative de libertate. Prin urmare, având în vedere că inculpatul nu se află la prima abatere, iar recidiva în comiterea unor fapte de aceeași natură relevă un pericol social sporit, nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea unei pedepse fără executare reală.

Colegiul apreciază ca neîntemeiate argumentele apărării referitoare la pretinsa severitate excesivă a pedepsei și constată că sentința instanței de fond, în partea individualizării pedepsei, este legală, temeinică și corespunzător motivată. Pedeapsa stabilită – închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis – se încadrează în limitele legale reduse ca urmare a aplicării art.80/1 Cod penal și nu poate fi calificată ca excesivă sau disproporționată, ci, dimpotrivă, reflectă un just echilibru între gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului și necesitatea realizării scopului pedepsei prevăzut de art.61 Cod penal.

În acest sens, luând în considerare circumstanțele de fapt preinfracționale și postinfracționale reținute supra, precum și normele de drept aplicabile, Colegiul penal ajunge la concluzia că, în privința inculpatului TODERAȘCO Igor *****, nu există temeiuri pentru a considera că aplicarea unei pedepse mai blânde ar fi de natură să asigure

realizarea scopului legii penale, și anume apărarea împotriva infracțiunilor a persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, a proprietății și a ordinii de drept. Or, în conformitate cu art.24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, fiecare persoană are dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, iar în circumstanțele cauzei se constată că inculpatul prezintă un pericol social sporit, determinat inclusiv de conduita sa infracțională repetitivă. În aceste condiții, factorul determinant pentru excluderea aplicării suspendării executării pedepsei îl constituie însăși personalitatea inculpatului, care relevă ineficiența sancțiunilor penale neprivative de libertate aplicate anterior.

Prin urmare, pentru a asigura caracterul echitabil al pedepsei, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, Colegiul apreciază necesară executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea.

Colegiul concluzionează că doar pedeapsa privativă de libertate este aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale, fiind în concordanță cu ansamblul circumstanțelor cauzei, gravitatea faptei, urmările produse și personalitatea inculpatului. Totodată, modalitatea de executare stabilită de instanța de fond corespunde principiului proporționalității, reflectând un just echilibru între interesul general al societății și situația individuală a inculpatului.

Analizând conduita inculpatului, Colegiul reține că acesta a fost anterior condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, însă nu a înțeles semnificația și consecințele sancțiunilor aplicate, comițând ulterior o nouă infracțiune. O asemenea conduită denotă o atitudine de indiferență față de exigențele legii penale și față de autoritatea statului, relevând un grad sporit de pericol social atât al faptei, cât și al persoanei.

Reiterarea comportamentului infracțional, în pofida sancțiunilor aplicate anterior, evidențiază incapacitatea inculpatului de a se conforma normelor legale și de a conștientiza gravitatea faptelor săvârșite, ceea ce impune necesitatea protejării societății împotriva riscului de recidivă.

Totodată, Colegiul constată că în cauză nu au fost identificate circumstanțe atenuante excepționale care ar justifica aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

În ceea ce privește argumentele invocate de inculpat referitoare la recunoașterea vinovăției, căința manifestată și cooperarea cu organul de urmărire penală, Colegiul le apreciază ca fiind manifestări obișnuite ale unei conduite procesuale corecte, specifice majorității persoanelor aflate în situații similare. Prin urmare, acestea nu pot fi calificate drept circumstanțe excepționale în sensul art.79 Cod penal, care să justifice aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

În fine, Colegiul reiterează că pedeapsa penală nu are un caracter vindicativ sau retributiv, ci trebuie să reflecte un just echilibru între gravitatea faptei și necesitatea realizării scopului său preventiv și educativ. Aceasta nu constituie un „preț” al faptei comise, ci un mijloc legal de restabilire a ordinii de drept, în conformitate cu principiile proporționalității și echității.

14. În continuare, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate solicitările recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, cu suspendarea executării acesteia, chiar și în condițiile invocate de apărare, ce țin de poziția inculpatului, recunoașterea vinovăției, comportamentul procesual și situația familială a acestuia.

Or, Colegiul reține că, inițial, prin Sentința Judecătoriei Criuleni (sediul Central) din 18 decembrie 2024, inculpatului TODERAȘCO Igor ***** i-a fost aplicată o pedeapsă cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, soluție care a fost casată prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 29 aprilie 2025, anume din considerentul stabilirii eronate a unei pedepse prea blânde și necorespunzătoare scopului legii penale.

Prin urmare, instanța de control judiciar a constatat în mod expres că o pedeapsă cu suspendarea executării nu este adecvată în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, dispunând rejudecarea cauzei exclusiv în partea individualizării pedepsei.

În aceste condiții, solicitările recurentului din prezenta cale de atac, prin care se tinde, în esență, la aplicarea unei pedepse identice sub aspectul modalității de executare cu cea deja casată, se circumscriu aceleiași soluții juridice apreciate anterior ca fiind nelegală și neîntemeiată de către instanța ierarhic superioară.

Admiterea unor asemenea solicitări ar echivala cu ignorarea caracterului obligatoriu al deciziei instanței de recurs și ar lipsi de efect util controlul judiciar exercitat anterior, contravenind prevederilor art.436 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent, inclusiv cele ce țin de situația familială a inculpatului, de existența copiilor minori la întreținere și de comportamentul procesual al acestuia, nu sunt de natură să justifice revenirea la o soluție deja infirmată de instanța de apel, în lipsa unor circumstanțe noi sau excepționale.

În consecință, Colegiul apreciază că aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării nu este oportună și nu corespunde scopului pedepsei penale, menținerea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, fiind pe deplin justificată în speță.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

15. Instanța de recurs relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie*

proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor..

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

16. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Vasile TRIPAC în interesele inculpatului TODERAȘCO Igor *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Criuleni (sediul

Central) nr. 1- 72/2025 din 16 septembrie 2025, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului TODERAȘCO Igor ***** urmează a fi calculat din data reținerii acestuia.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI